

2024-2025

SAMEN

VOL 4

Het magazine van kinderen, jongeren,
ouders en pleegouders bij Levvel
levvel.nl/mep

Voorwoord

Met veel plezier presenteren we de vijfde editie van SAMEN, het magazine waarin de stemmen van jongeren, ouders en pleegouders bij Levvel centraal staan.

Bij Levvel vinden we het belangrijk dat iedereen kan meedenken, meepraten en meedoen. We geloven in de kracht van samenwerking en in de waarde van persoonlijke verhalen en ervaringen. Dit magazine is daar een mooi voorbeeld van: een plek waar we samenkomen, elkaar inspireren en van elkaar leren. Met verhalen vanuit kinderen, jongeren, (pleeg)ouders en ervaringsdeskundigen.

In deze editie kijken we terug op een aantal mooie initiatieven van het schooljaar 2024-2025. Je leest onder meer hoe jongeren hun ervaringen op creatieve manieren uiten – via muziek, multimedia of beeldende kunst. We nemen je mee naar het Oudercafé, waar ouders elkaar vinden in herkenbare thema's als schoolverzuim en balans in het gezin. Je leest hoe jongeren samen met de jongerenraad hun stem laten horen richting de organisatie. En hoe kennis en inzichten van ervaringsdeskundigen bijdragen aan betere zorg. Ook lees je persoonlijke verhalen, waarin bijvoorbeeld sport, creativiteit en kennis uit ervaring samenkomen. Allemaal inspirerende verhalen, creatieve projecten en ontmoetingen die ons dichter bij elkaar brengen. Verhalen die laten zien hoe SAMEN écht werkt.

Veel leesplezier!

Groeten van het SAMEN-team:

Anouk, Anne-Claire, Annemiek, Annette, Esther, Jennifer, Jolien, Lorette, Marc, Sietske en Suzanne

Inhoud

LEVVEL X KUNST

kunstprojecten

4

LEVVEL SOUNDS

muziekworkshops

5

VERBONDEN FRAGMENTEN

jouw verhaal in beweging

6

LEVENSVERHAAL

in beeld

8

DE LEVVEL FILM

een verhaal van binnenuit

10

EXPEX

experienced experts

12

NIEUWE LICHTING EXPEX

klaar voor de praktijk

14

OUDERS ONDER ELKAAR

terugblik op oudercafés

16

VAN BIJRIJDER

naar bestuurder

18

GESLAAGDE EERSTE EDITIE

ideeëncafé

20

WAT DOET DE OUDERRAAD?

pizza pitstop

21

GETEKEND DOOR HET LEVEN

als een inktvlek door het land

22

VERBORGEN INVLOEDEN

symposium

24

DOOR DE OGEN VAN...

Faas

25

TACKLE YOUR TICS

ervaring van Joshua

26

HET VERHAAL VAN MAUD

& lichtpuntjes tussen de stenen

28

OPROEP

aan pleeggrootouders

31

ERVARINGDESKUNDIGHEID

in de praktijk

32

DE TOP SIGNALEN

van jongeren & (pleeg)ouders

34

Levvel x Kunst

Niet alles wat je voelt laat zich in woorden vatten. Soms is iets anders nodig – zoals muziek, beeld of beweging – om jezelf te uiten. *Levvel x Kunst* bood jongeren en ouders in de jeugdzorg de ruimte om dat op hun eigen manier te doen.

Dankzij de steun van de Lutherse Diaconie konden we het afgelopen jaar meerdere kunstprojecten mogelijk maken. Elk project had een eigen vorm en sfeer – van muziek tot multimedia, van verbeelding tot levensverhaal. Met deze projecten nodigden we uit om te maken, te proberen, te voelen – en soms ook te verrassen, jezelf of elkaar. De een vertelde diens verhaal, de ander speelde, experimenteerde of luisterde vooral. Maar in alle projecten stond een ding centraal: het creëren van ruimte. Voor expressie, voor verbinding, en voor iets wat blijft hangen.

Je leest er meer over op de pagina's hierna.

Levvel Sounds

Tijdens de kerstvakantie stonden twee workshops in het teken van muziek, samenwerking en zelfvertrouwen. In samenwerking met stichting Kobranie organiseerden we twee muzikale workshops: Levvel Sounds. Kinderen tot en met 13 jaar kregen samen met hun (pleeg)ouders of begeleiders de kans om muziek te maken, te experimenteren en zelfs te dirigeren. Het resultaat? Een bijzondere ervaring die hen nog lang bij zal blijven!

Onder de inspirerende muzikale leiding van Nadine Strang, oprichter van stichting Kobranie, ontstond er een veilige en speelse ruimte waarin muziek een brug sloeg tussen jong en oud, tussen luisteren en leiden. De workshops waren laagdrempelig, maar tegelijk ook krachtig. Kinderen leerden niet alleen hoe je geluid en ritme maakt, maar ook hoe je je eigen stem en keuzes mag laten horen – letterlijk en figuurlijk.

Wat deze workshops bijzonder maakte, was de actieve rol die kinderen innamen. Ze mochten zelf leiding nemen, hun groep dirigeren, en zo ervaren wat het betekent om gehoord en gevolgd te worden. Ouders en begeleiders speelden hierin vol enthousiasme mee. De gezamenlijke muzikale beleving versterkte de onderlinge band, zorgde voor plezier en liet iedereen even opgaan in het moment.

Levvel Sounds laat zien hoe krachtig muziek kan zijn in het verbinden van mensen. Maar ook in het stimuleren van creativiteit en zelfvertrouwen. We kijken met trots terug op deze eerste editie, en wie weet... klinkt er binnenkort weer een nieuw muzikaal avontuur!

Het was echt heel bijzonder om samen met mijn pleegdochter, andere kinderen en ouders in korte tijd via muziek zo verbonden te zijn. Iedereen had plezier, deed volop mee en op momenten klonk het ronduit geweldig. Een mooie, inspirerende en ontspannen ochtend, echt super waardevol!

Verbonden fragmenten

jeuw verhaal in beweging

Hoe geef je woorden aan wat er vanbinnen leeft? Of beter nog: hoe geef je het vorm, geluid of ritme? In de workshopreeks Verbonden Fragmenten ontdekten jongeren hoe kunst – en vooral multimedia – hen kan helpen om hun verhaal te vertellen. Niet via een schoolse opdracht, maar op een manier die bij hén past. Beeld, geluid, ritme, tekst – in hun eigen taal.

De workshops startten in het voorjaar. Oorspronkelijk stonden ze gepland in de kerstvakantie, maar in overleg met jongeren werd besloten de periode van de workshops op te schuiven. Dit was voor hen belangrijk omdat zij aangaven juist behoefte te hebben aan rust tijdens hun vakantie. De artistiek leider – multimedia producer en daarnaast ook ervaringsdeskundige – sloot hierin goed aan bij hun wensen. Op verzoek maakte die vooraf ook een korte voorbeeld video, zodat duidelijker werd wat ze konden verwachten van een ‘audiovisuele ervaring’. Dat hielp: zes jongeren meldden zich aan.

De workshops

Om inspiratie op te doen is eerst een bezoek gebracht aan het Nxt Museum, waar de jongeren ideeën en energie opdeden voor hun eigen proces. In de workshops werd samengewerkt aan een concept voor een audiovisuele installatie. Daaruit kwam veel moois voort: de jongeren ervaren het als een creatieve *chill space*, een plek waar je open kunt zijn en helemaal jezelf. De laatste workshop moet nog plaatsvinden.

Het eindresultaat

Dit alles resulteert in een audiovisuele experience bedacht vanuit de jongeren over thema's waar zij zich in de zorg mee bezig houden.

Word jij onderdeel van onze jongerenredactie?

Hou je van beeld, multimedia of verhalen maken?
Werk je graag samen met andere jongeren?

Binnenkort starten we een pilot met een jongerenredactie-team.
Wil je meedoen, of eerst meer weten?
Stuur een mail naar mep@levvel.nl

Levensverhaal

in
beeld

Soms is het lastig om woorden te vinden voor wat je hebt meegemaakt. Laat staan om erover te praten. Bij het EKThuis, onderdeel van Levvel in Amsterdam, startte daarom onder begeleiding van Dominique Almeida een serie creatieve workshops voor ouders en jongeren die zoeken naar herstel. Niet door te analyseren, maar door te maken: een vision board, een levenslijn, of iets dat raakt.

Zeven weken lang kwamen zij samen, ieder met hun eigen verhaal. De een worstelde met opvoedstress, de ander met verlies of onzekerheid. Maar wat ze deelden was de behoefte aan rust, aan ruimte, en aan iets of iemand die mee durfde te kijken. In die ruimte ontstond iets bijzonders.

Tijdens het maken werd er weinig gepraat. Maar daarna, als iemand iets wilde delen over wat hij of zij had gemaakt, kwamen de verhalen los. Over verlies. Over hoop. Over grenzen en nieuwe stappen. Het beeld op tafel gaf woorden aan iets dat eerder stil bleef.

Beeld maakt zichtbaar

De sessies begonnen rustig. Met papier, schaar, tijdschriften, stiften en soms wat achtergrondmuziek. Deelnemers maakten vision boards – collages van dromen, doelen en verlangens – of een levenslijn, waarin hoogte- en dieptepunten visueel werden. De kracht? Je hoeft niet uit te leggen wat je voelt. Je laat het gewoon zien.

Ik wist niet dat ik zoveel in huis had om deze situatie het hoofd te bieden, maar mijn levenslijn liet zien dat ik al vaker moeilijke tijden heb doorstaan.

Ik voel me lichter.
En sterker.
- deelnemer workshopreeks

Het visueel maken van ervaringen gaf deelnemers ook letterlijk afstand. Door hun verhaal op papier te zetten, konden ze er met andere ogen naar kijken – minder vanuit pijn, meer vanuit perspectief. En terwijl ze knipten, kleurden of schreven, ontstonden vaak nieuwe inzichten: wat was belangrijk, wat mocht anders, en waar wil ik eigenlijk naartoe? Juist doordat het niet om praten begon, maar om maken, ontstond ruimte voor diepere gesprekken – open, eerlijk en soms onverwacht helder. Ouders herkenden zichzelf in elkaars verhalen. Jongeren ontdekten dat ze meer plannen en kracht in zich hadden dan ze dachten. De creativiteit brak muren af – tussen mensen, maar ook in henzelf.

Bouwen aan vervolg

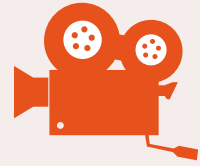
De workshops maakten iets los. Er werd gelachen, gezweigen, ontroerd. Er was ruimte voor elkaar, zonder oordeel. En hoewel het om 'slechts' 7 bijeenkomsten ging, was de impact groot. Maar herstel blijft een proces. Daarom is er behoefte aan vervolg: terugkommomenten, thematische sessies (bijvoorbeeld over rouw of burn-out), of online groepen waar deelnemers elkaar kunnen blijven vinden. Want wat begon met papier en lijm, bleek vooral een opening naar iets veel groters: het hervinden van je eigen verhaal. Je eigen kracht.

Deze pilot liep zeven weken en zal breder worden ingezet. Als ondersteuning in lopende hulpverleningstrajecten, of juist al in de wachttijd ervoor.

Wil jij dit nou ook?

Bij het EKT verzorgen we verschillende workshops. Voor jongeren en (pleeg)ouders, maar ook voor hulpverleners. Ben je benieuwd of er ook iets is dat bij jou past? Neem contact met ons op via: E.K.Thuis@levvel.nl (o.v.v. Workshop).

De Levvel film

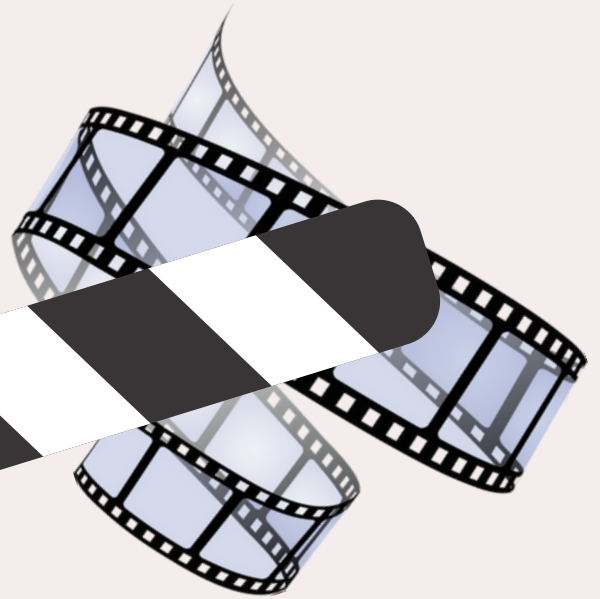

een verhaal van binnenuit

Wat gebeurt er écht tussen jongeren, ouders en hulpverleners? Die vraag staat centraal in een bijzonder filmproject dat momenteel in volle gang is bij Levvel. Geen script van buitenaf, maar een verhaal van binnenuit.

De afgelopen maanden kwamen jongeren, ouders en medewerkers van Levvel samen via intensieve brainstormsessies tot een tekst over wat bij Levvel nu eigenlijk de bedoeling is.

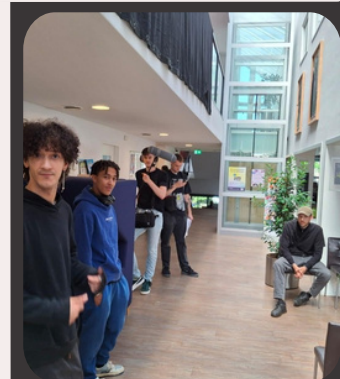
Wat maakt het werk betekenisvol?
Wat gebeurt er in de relatie tussen
hulpverlener en gezin?

De Levvel-film

22-07-2025

Take 3

Het is zo gaaf hoe iedereen samenwerkt en meedenkt met maar één doel: het verhaal er zo goed mogelijk op krijgen. En we kenden elkaar in het begin nauwelijks.

-deelnemer film

Uit de tekst ontstond ook een scenario voor een film. Gebaseerd op eigen ervaringen, eerlijk. En nu? Nu wordt die film werkelijkheid. Niet door acteurs, maar door de jongeren, ouders en medewerkers zelf – begeleid door een professionele crew. Een uniek proces. Het draaien is intensief, de lat ligt hoog. Want deze film wil iets vertellen dat ertoe doet. Een spiegel zijn. En misschien zelfs iets in beweging zetten.

Kan ik de film straks ergens zien?

En gaat deze film de bedoeling waarmaken?
Binnenkort zie je het zelf.

De première zal in de loop van het najaar zijn.
Houd onze socials in de gaten!

ExpEx

Experienced Experts

Levvel werkt al sinds 2016, de start van ExpEx in Amsterdam, samen met de ervaringsdeskundigen van ExpEx. Hulpverleners kunnen hen inzetten als hoopverlener (of maatje) voor een jongere die zij begeleiden, vragen om hun ervaring te delen, mee te denken, advies te geven, en ga zo maar door. ExpEx Veerle vertelt over haar laatste opdracht.

Levvel heeft ons als ervaringsdeskundigen bijvoorbeeld uitgenodigd om mee te denken over het '1 Levvel'-proces. Dit traject is gericht op het verbeteren van de zorg, de interne samenwerking en de digitale systemen binnen Levvel. Als ervaringsdeskundigen kunnen wij vanuit onze eigen ervaringen aangeven hoe bepaalde processen in de zorg zijn verlopen, en waar mogelijke knelpunten liggen.

Om dit proces vorm te geven organiseert Levvel zogeheten pizza-avonden. Dit zijn bijeenkomsten waarbij (pleeg)ouders en jongeren samenkomen om actief mee te denken over verschillende thema's. Voorbeelden van zulke thema's zijn: *Hoe ziet een goed startgesprek eruit?* of *Wat is een passende afsluiting van zorg?*

Door het gesprek aan te gaan met anderen hoor je verschillende perspectieven, die je aan het denken zetten en tot nieuwe inzichten kunnen leiden. Uiteindelijk hebben alle partijen dan ook dezelfde visie: de zorg verbeteren op een manier die haalbaar, maar vooral prettig is voor iedereen die ermee te maken heeft.

Ik zou anderen zeker aanraden om mee te denken. Voor mij voelde het heel waardevol om mijn eigen ervaringen te delen, juist omdat ik merkte dat professionals echt luisteren en er iets mee doen. Dat geeft het gevoel dat je niet alleen terugkijkt op wat is geweest, maar ook iets bijdraagt aan het verbeteren van de zorg voor anderen.

Voor mij als ervaringsdeskundige is het waardevol om gehoord te worden. Ik krijg de ruimte om te delen waar ik knelpunten heb ervaren in de zorg en hoe ik dingen liever anders had gezien. Daarnaast is er voldoende ruimte om juist ook te delen wat waardevolle en prettige ervaringen zijn geweest in het zorgproces.

Een voorbeeld dat me is bijgebleven, is het gesprek over de afsluiting van zorg. Ik vertelde hoe de afsluiting van de zorg voor mij had gevoeld alsof er ineens een streep werd gezet onder iets dat voor mij nog niet ‘af’ was. Door dat te delen, ontstond er een gesprek over hoe belangrijk het is om de afsluiting persoonlijk te maken en niet als een standaardmoment te behandelen. De een heeft langer nodig en vindt het prettig om te werken naar afronding terwijl de ander hier misschien minder behoefte aan heeft. Dat werd echt opgepakt.

Meer weten
over ExpEx?
Scan de
QR code

Kom langs bij het ervaringscafé

Ervaringsdeskundigen van ExpEx organiseren elke week ervaringscafé's in Amsterdam. Dat zijn open huiskamers voor jongeren waar ze gelijken ontmoeten, zichzelf kunnen zijn en tot nieuwe inzichten komen door samen te praten over ervaringen. Jongeren delen hun ervaringen op eigen tempo en komen langs voor ontspanning en afleiding.

Ben je een jongere, en wil je langskomen? Je vindt ons hier:

Iedere woensdag 18.00 - 21.00 @ Heverleestraat 2a (Amsterdam Nieuw-west)	Iedere donderdag 19.00 - 21.30 @ Quellijnstraat 62 (Amsterdam Zuid)
---	--

En vanaf het najaar komt er ook een ervaringscafé in Amstelveen!

Meld je aan bij Sanne (0642229469) of Guido (0642229471).

Vind je het spannend om alleen langs te komen?
Je mag natuurlijk een andere jongere meenemen.
Of van tevoren komen kennismaken met onze ExpEx!

Nieuwe lichting ExpEx

klaar voor de praktijk

Twaalf weken lang kwamen ze samen: jongeren met ervaring in de jeugdhulp, die zich willen inzetten voor anderen. Tijdens de ExpEx-training groeiden ze – als groep, en als ervaringsdeskundigen. Met het ondertekenen van hun certificaat mogen ze zich nu officieel ExpEx noemen. En dat moment werd afgesloten met iets bijzonders: een creatieve pitch.

Tijdens die pitch deelden de deelnemers wat zij in de training hadden geleerd. Over samenwerken, luisteren, jezelf laten zien – en over hoe krachtig het is om als groep verschil te maken. De ExpEx lieten zien hoe zij, ieder op hun eigen manier, bijdragen aan het verbeteren van de jeugdhulp. Voor jongeren. Voor professionals. Voor wie soms net een ander perspectief nodig heeft om écht te begrijpen.

Wat deze groep bijzonder maakte? Ze waren niet bang om van mening te verschillen. Sterker nog: juist daar ontstond energie. Er waren discussies, inzichten, soms een botsing – maar altijd met respect en nieuwsgierigheid. En precies daar gebeurde de groei.

Niet door perfect te zijn. Maar door te durven. Gewoon beginnen, ook als iets nog niet helemaal af voelt. En dan ontdekken: dit is genoeg. Jij bent genoeg. Je ervaring mag er zijn – en je mag die inzetten om verschil te maken.

Vragen stellen werd een kracht. Doorvragen. Begrijpen. Nieuwsgierig blijven, ook als het schuurt. Dat is precies waar ExpEx voor staat

Wil je kennismaken, sparren of samenwerken met de nieuwe ExpEx?
Neem gerust contact op. Er staat een groep klaar die weet wat er speelt
–en die graag helpt om samen het verschil te maken.
Scan de QR code op de vorige pagina voor meer info.

Ouders onder elkaar

Terugblik op oudercafés

De Ouderraad van Levvel organiseert voor ouders het Oudercafé. Deze bijeenkomsten bieden ouders en pleegouders een mooie gelegenheid om elkaar te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. De afgelopen bijeenkomsten van het Oudercafé stonden in het teken van belangrijke en soms confronterende thema's die ouders diep raken.

In november 2024 spraken we over thuiszittende kinderen en schoolverzuim, met Martin Schraevesande als gastspreker. Martin is auteur van *De Thuiszittersklas* en zijn boodschap raakte de kern: kinderen willen zich ontwikkelen, maar niet altijd op het tempo dat wij voor ogen hebben. De avond bood ruimte voor herkenning, het delen van ervaringen en het belang van vertrouwen, zowel thuis als in de hulpverlening.

Ouders gaven aan hoe belastend een verkeerde diagnose of het ontbreken van passende ondersteuning kan zijn. Ook alternatieve onderwijsvormen kwamen ter sprake welke als zeer waardevol worden beschouwd, maar vaak onvoldoende ondersteund worden door de overheid.

In februari 2025 was het thema balans in het gezin. Ouders spraken open over prestatiedruk, verwachtingen en de wens om te vertragen. Maar hoe doe je dat als alles door raast? Een poëtische column van een ouder raakte precies deze pijnlijke spanning (zie volgende pagina).

Een ander belangrijk signaal is dat ouders worstelen met het feit dat veel zorg wegvalt zodra hun kind 18 wordt. Hoewel sommige vormen van ondersteuning tot 21 of zelfs 23 jaar doorlopen, zitten er nog te veel schotten tussen verschillende zorgsystemen. Dit maakt de overgang onnodig ingewikkeld, terwijl de zorg vaak nog hard nodig is.

“Kinderen willen zich ontwikkelen, maar niet altijd op het tempo dat wij voor ogen hebben.”

Kom ook naar het volgende Oudercafé!

Woensdag

01-10-2025

Leony Coppens is dan te gast. Als klinisch psycholoog en expert in trauma en hechting deelt zij inzichten uit haar boeken.

Aanmelden?
Scan de QR-code!

DRUK ? DRUK ?

Hoezo druk?

De tijd duwt in m'n rug. Hijgt in m'n nek, zet spieren vast
Alles moet nu, alles moet vlug. Constant bereikbaar
het niets op tijd klaar

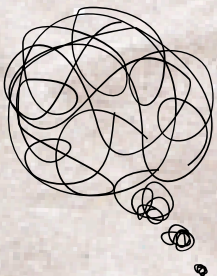
De school, de gesprekken. De taxi die wacht, met ronkende motor
Stapt ze wel of niet in?

Belerende woorden - naar ons als gezin
Omgeving. Geeft goedbedoelde adviezen en net de plank mis
School die wil weten of het geoorloofd is en hoe leerplicht dat ziet
Dat ze ziek is. Maar zij vinden van niet

De cijfers, de toetsen, de cito's, de keuzes..
Wat wil je worden in plaats van wie je bent of wilt zijn
En moet gefixt, niet blijven hangen in zwaarte of pijn
Je moet gewoon zus en zo. Als je nu gewoon... ready set go
Opzij opzij opzij maakt plaats maak plaats
We hebben ongelooflijke haast

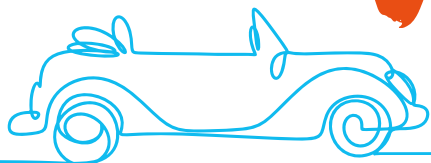
Dat raam van tolerantie, daar moet je in terug
Passend, op de plaats, liever sneller dan vlug
Prestatie, aanzicht: wat heb je bereikt, waar ga je heen
Waar ga je naartoe, het ontzettende moe
Fixatie op prestatie, frustratie, de zuurstof vergeten
Het erbij stilstaan verleerd

Mag ik gewoon op weg, en niet ergens heen
In eigen tempo? Sta ik dan alleen
Vangt iemand dit op.. De kreet is universeel
Het mag zachter, het mag vertragen
naar jou als geheel

Elske, ouder uit de onderraad

Van bijrijder naar bestuurder

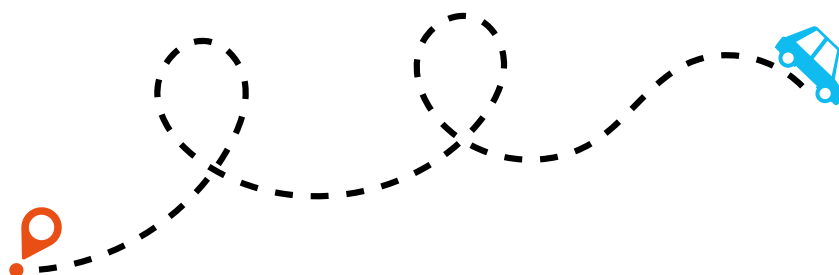
Voor het eerst organiseerde de jongerenraad van Levvel een eigen bijeenkomst. In het voorjaar gingen vier jongeren – van verschillende groepen en een gezinshuis – in gesprek met leden van de jongerenraad. Over wat ze meemaken, waar ze van dromen, en wat schuurt in de begeleiding die ze krijgen. Er ontstond een open en waardevolle uitwisseling.

De jongeren deelden eerlijk wat hen bezighoudt en waar zij soms tegenaan lopen in de hulpverlening. Het gesprek ging diep – over spanning, over gezien worden, over de drempels om iets bespreekbaar te maken. Want hoe weet je of wat je vertelt gevolgen heeft voor hoe er naar je gekeken wordt?

In het gesprek met directie en bestuur werd gezocht naar de oorzaken van die spanning – én naar wat er nodig is om verandering op gang te brengen. Eén van de bestuurders verwoordde het treffend:

“De jongeren konden goed omschrijven hoe ingewikkeld het kan zijn om iets aan te kaarten waar je niet tevreden over bent. Tegelijk benoemden zij ook de mooie momenten en hoe ze er voor elkaar zijn. Dat maakt indruk.”

Verandering op gang brengen is niet zo eenvoudig en vraagt tijd, inzet en een lange adem. Maar de jongerenraad is vastbesloten om hierin een brug te blijven slaan.

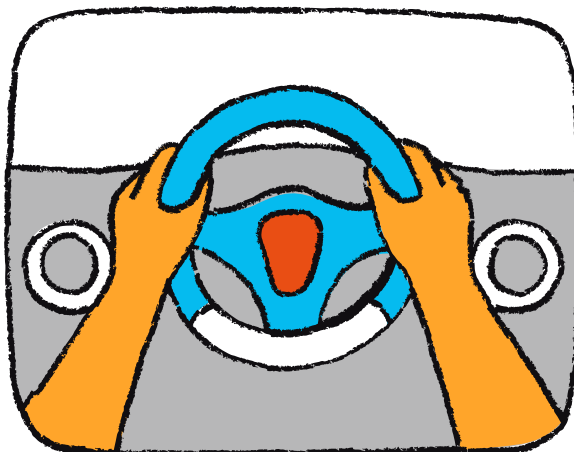

De middag werd als waardevol ervaren door alle jongeren. Sterker nog: ze toonden interesse om zich aan te sluiten bij de jongerenraad. Het gevoel dat je samen sterker staat – en écht invloed kunt uitoefenen – gaf hen energie. Als afsluiting ontvingen ze een goodiebag, met een symbolisch stuurwiel als knipoog. Want dit was nog maar het begin.

Je voelt dat je niet
alleen bent.

En dat je echt iets kunt
zeggen dat telt.

Meer weten over de jongerenraad?

Wil jij graag met de jongeren van de raad in gesprek? Eens langs komen om te kijken of het iets voor jou is? Of jouw ervaring met ons delen? Dan ben je altijd welkom!

Wil je liever niet langskomen, maar een onderwerp met ons delen waar wij ons mee bezig zouden moeten houden? Ook dat horen we graag!

Stuur een mailtje naar
jongerenraadlevvel@outlook.com

Onze ondersteuner Marc neemt dan
contact met je op, of wij zelf!

Geslaagde eerste editie

Op dinsdagavond 25 maart vond de allereerste editie van het IdeeënCafé plaats — een avond vol goede gesprekken en betrokkenheid. Collega's, ouders en een ervaringsdeskundige kwamen samen om mee te denken over initiatieven binnen Levvel.

Twee ideeën werden gepitcht door collega's. Het team *Onderweg naar Volwassenheid* deelde hun vraag over de KR18-training en hoe die beter kan aansluiten bij jongeren. Dit leidde tot een open gesprek, met waardevolle input vanuit verschillende perspectieven. De pitchende collega's gaven aan met de suggesties aan de slag te gaan.

De tweede pitch ging over gezonde leefstijl: hoe maken we dit binnen Levvel makkelijker en meer vanzelfsprekend? Ook hierover ontstond een levendig gesprek, met ideeën over kleine veranderingen, voorbeeldgedrag en het belang van cultuur.

De inbreng van ouders en ervaringsdeskundige gaf extra diepgang aan de gesprekken. Bij een volgende bijeenkomst hopen we ook jongeren aan tafel te hebben.

We kijken terug op een geslaagde eerste editie en hebben zin in een vervolg!

Vragen of meedenken?

Wil je bij de volgende editie zijn?

Stuur een appje naar Sietske (06 3659 1339)
of mail naar mep@levvel.nl

**WHAT'S
YOUR
PITCH?**

Wat doet de ouderraad?

De Ouderraad zet zich in voor de belangen van ouders en verzorgers van kinderen die in zorg zijn bij Levvel. Samen met de Centrale Clientenraad geven we Levvel gevraagd en ongevraagd advies om de zorgkwaliteit continu te verbeteren. Daarvoor gaan we vaak in gesprek met de leden van de directie en het bestuur.

Wil jij een stem in de zorg voor kinderen bij Levvel? Kom een keer vrijblijvend kennis met ons maken. Bel of stuur een appje naar Anouk 06-39637768, of stuur een mail naar levvelouderraad@gmail.com

nieuwsbrief

Meld je hier aan voor de nieuwsbrief voor ouders!

“Ik merk dat ik toch de meeste steun haal uit contact met andere ouders, omdat zij in eenzelfde situatie veel sneller begrijpen wat er bij ons thuis speelt.”

Pizza Pitstop

De Ouderraad nodigt je uit voor een informele inloopavond met pizza en gesprek. Gewoon samen met andere ouders en verzorgers praten over wat er leeft bij jou en je kind. Kom langs voor een lekkere slice pizza en een goed gesprek. Of luister alleen mee. Ook online ben je welkom!

Kom langs op één (of alle) van deze woensdagen:
10 september, 15 oktober of 5 november

Tijd: 17:00 – 19:00

Locatie: Rijksstraatweg 145, Duivendrecht

Vragen? Of wil je online meedoen?
Mail naar levvelouderraad@gmail.com
of stuur een appje naar 06-39637768

Getekend door het leven als een inktvlek door het land

Wat begon als een idee van jongeren binnen Levvel, groeide uit tot een krachtige beweging. De verschillende projecten van Getekend door het leven maken verhalen zichtbaar: via tattoos of littekens vertellen jongeren over verlies, herstel, loyaliteit, trauma en hoop.

De eerste editie in 2023 ontstond in een samenwerking tussen Levvel en Foam Amsterdam, waar jongeren hun verhaal deelden in woord en beeld – rauw, eerlijk en met eigen regie. De expositie maakte indruk en reisde verder door het land. In Rotterdam pakte ExpEx het stokje op, en voegden jongeren uit die regio hun stem toe aan het groeiende archief van kracht en kwetsbaarheid. Inmiddels is de beweging ook in Midden-Holland geland.

Gouda omarmt Getekend door het leven

In de Chocoladefabriek in Gouda vond dit voorjaar een nieuwe editie van het project plaats, met jongeren uit Midden-Holland. Op initiatief van ExpEx Midden-Holland (onderdeel van Stichting KernKracht), fotograaf Bram Tackenberg, Bibliotheek Gouda, het Jeugdtheaterhuis, en jongerenwerkers werd weer een indrukwekkende tentoonstelling gerealiseerd.

“Je ziet de tattoo, maar niet het verhaal erachter. Ik vertel liever mijn eigen verhaal dan dat een ander het voor mij verzint.”

Bezoekers werden via portretten, persoonlijke teksten en een podcast meegenomen in de verhalen achter tatoeages en littekens. Jongeren vertelden openhartig over verlies, trauma, herstel en kracht.

Voor veel deelnemers was het proces minstens zo bijzonder als de uitkomst. Er ontstonden gesprekken die eerder niet gevoerd werden. Gesprekken over zelfbeschadiging, schaamte, veerkracht en herstel. Jongeren leerden nieuwe dingen van elkaar, herkenden zichzelf in elkaars verhaal, en gaven betekenis aan hun ervaring.

Ook bij bezoekers liet de expositie sporen na. Sommigen kwamen terug voor een tweede bezoek. Er werd gesproken over herkenning – in hun werk, of in hun eigen omgeving. Het riep bewondering op, en soms ontroering. Zoals de projectleider aangaf: *“Het zijn tatoeages en littekens die staan voor ervaringen die ze te boven zijn gekomen. En daar zit kracht in.”*

Het raakte.
Het opende gesprekken
die eerder niet gevoerd
werden. We herkenden
onszelf in elkaar. En keken
“ anders naar
kwetsbaarheid.

Ook de lokale pers merkte het project op, en hoe jongeren hiermee het taboe rond zelfbeschadiging openbreken. En precies daarin ligt de waarde van dit project: jongeren nemen het woord, op hun eigen manier, en op hun eigen voorwaarden.

“ Dit is echt de eerste
foto in mijn hele leven
waar ik me trots over
voel.

"Fantastisch dat ik deel
mag zijn van zo'n enorm
krachtige groep."

Verborgen invloeden

In december vond in de Keizersgrachtkerk in Amsterdam een symposium plaats over traumasensitief werken en forensische problematiek. Het ontwikkelen en begrijpen van traumasensitief werken kan niet zonder ervaringskennis, daarom werd hier ook de visie van Levvel op ervaringsdeskundigheid - 'Weten hoe het voelt' - gelanceerd. Het event werd georganiseerd vanuit ervaringsprofessionals, jongeren en ouders, hulpverleners en onderzoekers - in samenwerking met Arkin en Jeugd en Veiligheid.

De dag bestond uit centrale elementen met sprekers, aanwezigen konden uiteen voor verschillende workshops en er was tijd om bij te praten tijdens de netwerklunch. Wat veel impact maakte was het moment waarop vanuit het publiek een jongere op het podium kwam. We werden in een nieuwe, kunstzinnige vorm meegenomen in zijn verhaal, zonder dat hij daar zelf woorden aan gaf. Muzikale begeleiding werd geboden vanuit Ramon Lindauer, hoogleraar en autoriteit op het gebied van trauma.

” Weten hoe het voelt. Wat een ontroerend mooi event. Zo breng je kennis vanuit verschillende perspectieven bij elkaar.

“ Wat een prachtige nieuwe vorm was dit. Ontroerend en leerzaam.

Door de ogen van...

Deze tekening is gemaakt door Faas, een kind van de groep Kajak. Toen de kinderraad werd gevraagd om mee te denken over het magazine, koos hij dit als bijdrage. Het poppetje op de tekening kijkt goed om zich heen. Zijn ogen zijn groot en open, zijn houding gespannen maar klaar. Boven hem staat het woord 'alert'. Dat past goed bij veel kinderen die bij Kajak komen.

Kajak is een dagbangelingsgroep voor kinderen met autisme of een vermoeden daarvan. En als er iets is dat veel van deze kinderen gemeen hebben, is het wel dat ze alert zijn. Ze merken dingen op die andere misschien niet zien: het zoemen van een lamp, de geur van iemands shampoo, een kleine verandering in het rooster. Hun volsprieten staan altijd aan.

Bij Kajak zien we dat niet als een last, maar als een kracht. Alert zijn betekent dat je de wereld intens beleeft. Het betekent dat je details opmerkt, dat je scherp bent, en dat je vaak eerder dan anderen voelt wanneer iets verandert. En precies dát helpt ons om beter te begrijpen wat kinderen nodig hebben om zich veilig en begrepen te voelen.

Bij Kajak leren we samen hoe je met die alertheid om kunt gaan, zonder er moe van te worden. We oefenen met ontspannen, met vertrouwen, en met ruimte geven aan jezelf.

Want alert zijn, dat is niet alleen iets wat je bent, het is ook iets wat je trots mag laten zien. Want wie zo alert is, ziet soms ook dingen die anderen missen – en dat is waardevol.

Geschreven in samenwerking met de sociotherapeuten van Kajak

Tackle your tics

Voor kinderen en jongeren met tics kan het dagelijks leven extra uitdagingen met zich meebrengen. Tijdens de Tackle Your Tics-week ontdekken zij samen hoe ze hun tics beter kunnen begrijpen en – als ze dat willen – tijdelijk onderdrukken. In een veilige omgeving oefenen ze, delen ze ervaringen en vinden ze herkenning bij anderen die ook weten hoe het is. Joshua en zijn ouders willen graag delen wat deze week hem heeft gebracht.

Joshua: “De tackle your tics week houdt in dat je bezig gaat met je tics om ervoor te zorgen dat je ze uiteindelijk zo goed mogelijk kan beheersen. En dat je bijvoorbeeld in een les op school even je tics kan stoppen op het moment dat je je ongemakkelijk voelt. Wat de tackle your tics week ook inhoudt is dat we met elkaar praten over de tics die we hebben en hoe we soms in drukke situaties onze tics kunnen leren beheersen en nog veel meer. Ik raad de tackle your tics week aan voor kinderen die écht last hebben van hun tics.”

“Ik vond de week leuk en ik heb veel lol gehad met de kinderen die daar samen met mij kwamen.

“Naast praten over tics hebben we ook gewoon samen dingen gedaan zoals in de pauzes voetballen. We gingen ook elke dag ongeveer 2 uur met elkaar oefenen om de tics tegen te gaan: het eerste uur was in de ochtend en het andere uur in de middag.”

“In elk uur deden we bijvoorbeeld een bordspel in een groepje van 3 of 4 en dan moesten we ook nog eens onze tics proberen tegen te gaan, wat niet altijd makkelijk gaat maar dat hoort er bij. Als je tussendoor wel een tic doet hoef je je er niet voor te schamen omdat we elkaar daarin begrijpen. Het kan allemaal best moeilijk zijn maar daarom oefenen we samen en helpen we elkaar.”

Wat ik fijn vond is dat we er met z'n allen over konden praten en dat is toch anders dan met iemand zonder tics, die het niet zo goed begrijpt als iemand met tics.

Edward en Jessica (ouders): “Wij waren vooraf goed geïnformeerd over wat het inhoudt. Voor aanvang was er bij Joshua een meting en na afloop ook zodat groei ook statistisch zichtbaar werd. Het contact tussen ons en de professionals verliep goed en Joshua voelde zich ook prettig bij hen. Ook werd er een moment ingepland waarop wij als ouders een stukje van de dag mochten meekijken zodat we een beter beeld kregen bij wat er op zo’n dag wordt gedaan en hoe we daarop thuis kunnen aansluiten. Aan het einde van de dag was er ook telkens weer een praatje over hoe de dag gegaan was en wat de voortgang was.”

“We zagen Joshua na de eerste dag al heel opgelucht en enthousiast thuiskomen omdat hij eindelijk kinderen meemaakte die net als hij tics hebben.”

“Door de herkenning die zij bij elkaar vinden zijn de tics ineens heel normaal. Hoe fijn is het om op een plek te kunnen zijn waar je niet gek wordt aangekeken wanneer je tict?! Joshua heeft veel geleerd over hoe de signalen intern te herkennen die leiden tot het uitvoeren van tics. Hij is daardoor veel wijzer geworden en met de opgedane kennis nog steeds lerende in het herkennen van zijn tics en het onderdrukken ervan wanneer hij dat in sociale situaties prettig vindt. Door de tackle your tics week is er dus een heel proces opgestart bij Joshua, waarmee hij nu vier maanden later nog steeds uit de voeten kan. De tackle your tics week laat je groeien.”

Joshua en zijn ouders delen hun verhaal omdat ze enthousiast zijn over wat de Tackle Your Tics-week voor hen heeft betekend. Naast praktische technieken en tips gaf de week iets blijvends mee: het besef dat je niet alleen bent, en dat er anderen zijn die écht begrijpen hoe het is om met tics te leven.

Het verhaal van Maud

& lichtpuntjes tussen de stenen

Het perspectief van jongeren die zelf te maken hebben met zorg, biedt inzichten die je nergens anders vindt. Daarom geven we in dit magazine ruimte aan verhalen die laten zien wat ervaringskennis betekent in de praktijk. Een van die verhalen is dat van Maud. Zij vertelt hoe sport, creativiteit en haar ervaringen in de zorg haar pad hebben gevormd. En hoe ze die ervaringen nu wil inzetten om verschil te maken voor anderen.

Maud is 20 jaar en groeide op in Uithoorn, dichtbij Amstelveen. Inmiddels woont ze in een begeleide woonvorm en zoekt ze haar weg naar eigen zelfstandigheid. *“Ik ben opgegroeid in een dorp, ik ben niet direct naar Amsterdam verhuisd. Ik woon nu alweer een tijdje in een woonvoorziening. Dat geeft veiligheid, maar ook de wens om meer vrijheid te ervaren.”*

Passie voor sport en turnen

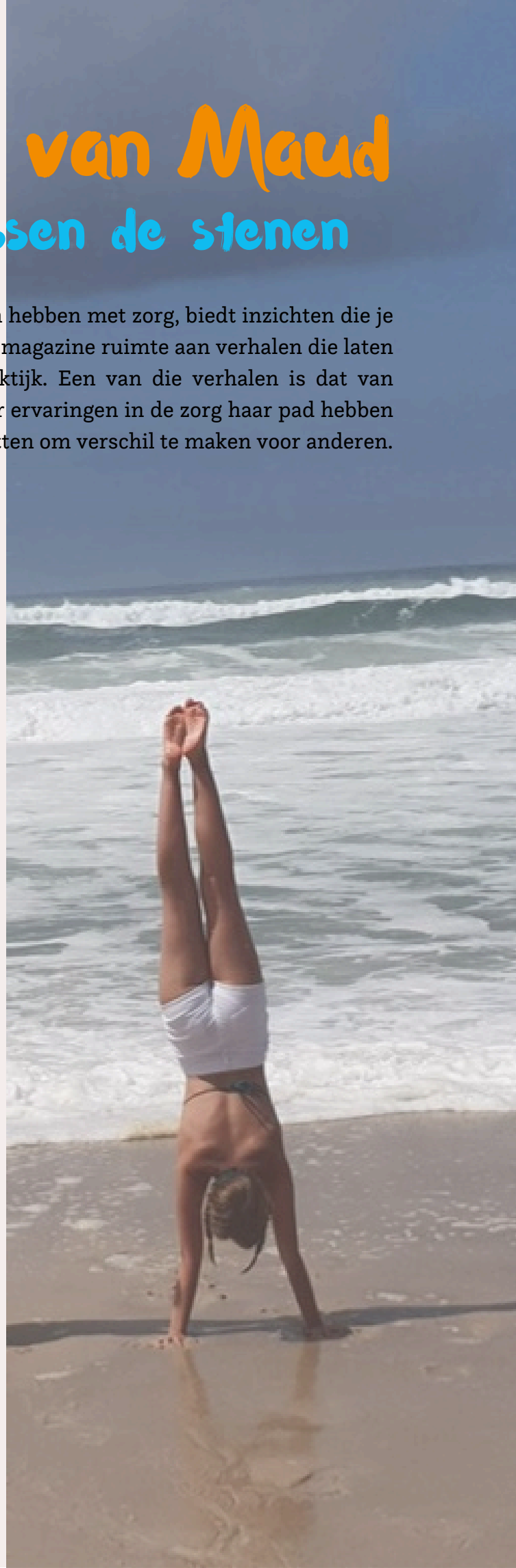
Turnen is al van jongs af aan Mauds grote passie. Ze stond jarenlang vele uren per week in de turnzaal en begeleidde later ook jonge turners.

“Ik vond het prachtig om kinderen iets mee te geven: doorzettingsvermogen, plezier, het gevoel dat je doelen kunt bereiken. Het was mijn leven.”

Door omstandigheden lukte het niet om haar sportopleiding volledig af te ronden, maar de liefde voor turnen en lesgeven is altijd gebleven.

Studie en toekomst

Na een sportopleiding die ze niet kon afronden, kijkt Maud nu vooruit. Ze overweegt een 21+-toets, zodat ze kan doorstromen naar het hbo. Haar droom: werken als ervaringsdeskundige.

Ervaringen in de zorg

Maud kent de complexiteit van de jeugdzorg en de overstap naar de volwassenenzorg van dichtbij. *“Soms voelt het alsof je van het kastje naar de muur wordt gestuurd. Wachten op een plek, ontdekken dat het toch niet de juiste match is, en dan weer verder moeten. Ik wil daar verandering in brengen, juist omdat ik weet hoe dat voelt.”*

“Ik zie hoe belangrijk het is als er iemand naast je staat die het begrijpt. Iemand die weet hoe ingewikkeld de zorg kan zijn, zeker als je jong bent en op weg naar volwassenheid. Ik wil diegene zijn voor anderen.”

De jongerenraad

Maud is betrokken bij de jongerenraad van Levvel en voelt zich daar gehoord. *“We hebben bijvoorbeeld bereikt dat jongeren meer zakgeld, kleedgeld en toiletgeld krijgen. Kleine veranderingen die veel betekenen. Het geeft me het gevoel dat mijn stem er toe doet.”*

Creativiteit als uitlaatklep

Naast sport speelt creativiteit een grote rol in haar leven. Ze maakt kleurrijke patronen op stenen, speelt gitaar, ukelele en piano, en zingt graag. *“Het voelt als een andere taal. In mijn kunst leg ik emoties vast: soms licht en sprankelend, soms donkerder. Het proces is net als het leven zelf – beginnen vanuit een kern en stap voor stap uitwerken naar iets groters. De kunst helpt me om mezelf uit te drukken en geeft me rust.”*

Lichtpuntjes in verf

Elk steentje dat Maud beschildert vertelt een verhaal. Donkere kleuren staan voor de moeilijke periodes, lichtere stippen brengen hoop en sprankeling. Het maken van de stenen is voor Maud meer dan knutselen: het is een spiegel van haar leven. *“Het is net als met mijn proces. Je begint bij een kern, en langzaam werk je naar buiten toe. Soms met haperingen, soms met verrassingen. En uiteindelijk zie je dat er toch iets moois ontstaat.”*

“Als ik een steen zou maken over mijn jeugd, zou die veel grijs en donker bevatten, maar er zouden ook lichtpuntjes tussendoor schijnen. Maar nu zie je af en toe ook geel of roze tussendoor.”

Schaduw en veerkracht

Het leven van Maud kent niet alleen licht en kleur. Haar lichaam werkt niet altijd mee: zo kan ze al twee jaar geen vast voedsel eten. Ook kent ze momenten waarop de toekomst donker voelt en een doodswens op de loer ligt. Daarnaast worstelt ze met meerdere uitdagingen die haar pad ingewikkelder maken dan dat van veel leeftijdsgenoten. Ze kiest ervoor dit deel van haar verhaal te delen, niet om medelijden te vragen, maar om zichtbaar te maken hoe complex het leven soms kan zijn.

“Soms voelt het alsof de wereld heel klein wordt, alsof er weinig uitwegen zijn. Juist dan zoek ik manieren om mezelf opnieuw te herpakken. Daarom wil ik er zijn voor jongeren die hetzelfde meemaken.”

Kracht en drijfveer

Wat Maud kenmerkt is haar vermogen om zich sterk te maken voor anderen. Soms vindt ze het lastig om voor zichzelf op te komen. Het zijn zware thema's, maar tegelijk de bron van haar kracht. *“Ik weet hoe het voelt om vast te lopen en niet gezien te worden, maar als het gaat om de zorg in het algemeen, weet ik heel goed wat ik wil zeggen. Ik kan geduldig luisteren, volwassen gesprekken voeren, en denk vaak net even ‘out of the box’. Ik wil me inzetten voor jongeren in situaties die bijna onmogelijk lijken.”*

Een boodschap aan de lezers

“Ik wil mijn verhaal delen, niet alleen om te laten zien hoe zwaar het kan zijn, maar ook om te benadrukken dat er altijd lichtpuntjes zijn. Je moet soms zelf de slingers ophangen, ook als het leven donker voelt. Het helpt mij om mijn kern steeds opnieuw te zoeken en te versterken. Ik hoop dat anderen daar iets in herkennen.”

Oproep aan pleeggrootouders

Ben jij opa of oma en zorg je (tijdelijk) voor je kleinkind, omdat de ouders dat even niet zelf kunnen? Dan ben je niet de enige. Veel grootouders springen in als het nodig is. Je doet het gewoon — want je laat een kleinkind toch niet in de steek?

Toch kan er ineens veel op je afkomen. Ongemerkt word je pleegouder, zonder dat je daar bewust voor hebt gekozen. En nu je kleinkinderen bij je wonen, kom je voor tal van beslissingen te staan. Waar leg je je grenzen? Hoe streng ben je? Wie kun je om hulp vragen? Wat spreek je af met je eigen kind, de ouder?

Sommige pleeggrootouders vinden hun weg naar ondersteuning bij een professionele organisatie, maar veel ook niet. Want: “Zoiets doe je toch gewoon?”

De Pleegouderraad komt daarom graag in contact met pleeggrootouders.

We willen graag beter begrijpen wat pleeggrootouders mee maken. Waar loop je tegenaan? Wat zou je graag anders zien? En weet je eigenlijk wat je rechten zijn?

Namens de Pleegouderraad (POR),
Hans Eijssens (voorzitter)

Heb jij ervaring als pleeggrootouder, of ken je iemand die hierover iets wil delen? Laat het ons weten!

We willen deze groep het komend jaar graag extra aandacht geven — en dat begint bij luisteren.

Reageer via: porlevvel@gmail.com

Evaringsdeskundigheid in de praktijk

Binnen Levvel werken inmiddels meerdere professionals die ervaringskennis inzetten in hun werk. Ze zijn open over hun eigen ervaringen in de jeugdhulp, ggz of pleegzorg, en gebruiken die bewust om jongeren en collega's verder te helpen. Dat gebeurt op de groep, in projecten, bij teams en soms ook gewoon één-op-één.

Jennifer en Sieuwke zijn twee van hen. Allebei begonnen ze dit werk binnen Levvel pas recent. Wat ze doen, is soms moeilijk uit te leggen. Want het zit 'm niet alleen in methodiek of aanpak – maar juist in houding, nabijheid en wat je aanvoelt zonder dat het wordt gezegd.

Jennifer werkt als pedagogisch medewerker met ervaringskennis. Dat doet zij voor een deel in het ErvaringsKennisTeam (EKT) van Levvel, ze begeleidt de ouderparticipatie groep 't Hart, en daarnaast is ze werkzaam in het gebiedsteam Gooi & Vecht. Na haar start in oktober begint ze steeds meer haar draai te vinden.

In het begin ben je echt nog aan het ontdekken en zoeken. Je hebt metaforisch gezegd echt nog de zwembandjes nodig zodat je niet overspoeld raakt. Er zijn nog steeds wel momenten waarop ik aan het ontdekken en zoeken ben, maar ik kan steeds vaker blijven drijven zonder de metaforische zwembandjes.

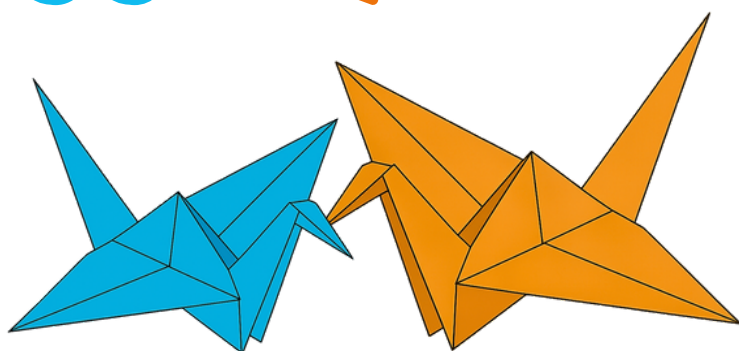
Jennifer vindt het in haar werk belangrijk dat er oprechte verbinding is met de ander. *“Ik wil een luisterend kunnen bieden zonder te oordelen over wat gezegd wordt. Of de helpende hand bieden zonder te hoeven weten waarvoor iemand de hand uitrekt. De eerste stap naar heling op deze manier bieden is voor mij ontzettend veel waard.”*

Haar werk wordt door haar collega's gewaardeerd, door de toegevoegde waarde van het ervaringsdeskundige perspectief.

Het is belangrijk om achter de mens te blijven kijken. Niet oordelen vanuit het eerste wat je ziet, maar werken vanuit echte verbinding. Collega's geven aan dat het fijn is dat er daardoor op een net andere laag inzichten worden aangereikt.

Binnen de participatiegroepen 't Hart wordt gewerkt aan het versterken van participatie. En ook hier speelt gelijkwaardigheid een belangrijke rol.

Ik krijg terug dat ik een rustig persoon ben. Ik sta open voor verbinding en gesprekken. Ik luister naar wat er speelt. Echte verbinding ontstaat met ruimte maken en oprecht nieuwsgierig zijn, en écht luisteren.

Sieuwke werkt sinds maart 2025 als ervaringsdeskundige bij twee groepen voor dagbehandeling, Atlantis, en net als Jennifer binnen het ErvaringsKennisTeam. Ze spreekt jongeren één-op-één, helpt mee in psycho-educatie, en is zichtbaar op de groep als ervaringsdeskundig aanspreekpunt.

Mijn taak is een brug te vormen tussen de jongeren en de sociotherapeuten en behandelaars. Vanuit mijn perspectief kan ik andere kanten van een situatie belichten en tips geven met meer en andere mogelijkheden om situaties te benaderen.

Soms deelt ze ook iets over haar eigen weg, bijvoorbeeld als het gaat over school of diagnoses. *“Ik vertel wel eens dat ik op m’n 21e pas de havo haalde. Dat mijn pad niet recht liep. Dat kan voor jongeren hoop geven.”* Dat het niet te laat is. Dat er meer wegen zijn dan ze soms denken. Wat ze belangrijk vindt, is dat jongeren zich veilig voelen om ook moeilijke of afwijkende gedachten te delen.

Soms moet je je oordelen opzij zetten. Je hoeft het niet met iemand eens te zijn om te kunnen zeggen: ik hoor je. Alleen dat al haalt de lading er vaak af. En dan kun je vanuit daar verder praten.

En ook collega’s vinden het soms prettig om onderling te sparren. Dat contact helpt om verschillende perspectieven, en elkaar, beter te begrijpen.

Wil je meer weten of samenwerken?
Mail e.k.thuis@levvel.nl

Veel collega’s vragen om mijn input en betrekken mij bij ingewikkelde vraagstukken. Jongeren reageren vrijwel altijd positief - en ouders van jongeren vinden het fijn dat er iemand met hun kind kan meekijken en meedenken.

Voor beide ervaringsdeskundigen is het duidelijk: hun aanwezigheid is geen vervanging van hulpverlening, maar een aanvulling die ertoe doet. Ze geven ruimte, maken lastige onderwerpen bespreekbaar en brengen nieuwe lagen binnen.

Dat vraagt soms om vertraging. Om echt luisteren. Om woorden te geven aan iets wat eerder ongezegd bleef – of niet mocht bestaan. Ze weten hoe het is om aan de andere kant te zitten. En juist daarom willen ze verschil maken.

Het ErvaringsKennisTeam (EKT)

Dit team bestaat uit mensen die zelf ervaring hebben met jeugdhulp, én professionals die die ervaring inzetten in hun werk. Samen zorgen ze ervoor dat ervaringskennis een plek krijgt in de zorg: door erover in gesprek te gaan, ervan te leren en het toe te passen.

Het team werkt op alle niveaus: van gesprekken met gezinnen tot het actief vormgeven van beleid, meewerken aan onderzoek en bijdragen aan strategische programma’s. Zo zorgen ze voor meer inspraak van jongeren en ouders, en dragen ze bij aan zorg die persoonlijk, gelijkwaardig en toegankelijk is. Ook zetten ze zich in voor de erkenning en ontwikkeling van het vak van ervaringsdeskundige. Dankzij deze brede inzet sluit hun aanpak echt aan bij de leefwereld van jongeren en ouders.

De Top signalen

van jongeren & (pleeg)ouders

Binnen Levvel denken kinderen, jongeren en (pleeg)ouders op allerlei manieren mee. Via een cliëntenraad, participatiegroep of ander initiatief brengen zij in wat er speelt. Tijdens bijeenkomsten en activiteiten wordt veel gedeeld: wat gaat goed, wat kan beter, en waar maken mensen zich zorgen over?

We verzamelen al deze signalen. Elk kwartaal kiezen we daaruit samen het topsignaal: het onderwerp dat op dat moment het meest aandacht vraagt. De signalen vind je op de pagina's hiernaast.

Wat gebeurt er met de signalen?

Het topsignaal wordt eerst gedeeld op ons sociale intranet Lev. Zo kunnen alle collega's bij Levvel het lezen, herkennen wat er speelt, en eventueel meedenken. Ook bespreken we het signaal met het directieteam en de bestuurders. Samen wordt gekeken wat eraan gedaan kan worden, wie ermee aan de slag gaat, en wat daarvoor nodig is. We bespreken dan ook hoe het gaat met eerdere signalen en wat er al veranderd is – of waar nog aan gewerkt moet worden.

Eén signaal, meer resultaat

Eerder deelden we elk kwartaal drie signalen, maar dat werkte niet goed. Het was te veel om écht iets mee te kunnen doen. Sinds we ervoor hebben gekozen om één topsignaal per kwartaal uit te lichten merken we dat het inderdaad beter lukt om er iets mee te doen. De signalen zijn concreter en krijgen meer aandacht. Ook is het duidelijk wie binnen de directie ermee aan de slag gaat.

Wat hebben de signalen voor effect gehad?

Dit jaar zijn we begonnen met het bijhouden van één overzichtsbestand met alle topsignalen en ingezette acties. Zo is het voor iedereen duidelijk wie waarmee bezig is, en kunnen we elkaar beter informeren.

De andere twee signalen (die je leest op de pagina's hierna) vragen iets meer tijd om goed op te pakken. We schrijven samen aan een visie op het afronden van hulp. Hoe kun je iemand loslaten, zonder diegene te laten vallen? Die visie willen we gebruiken als leidraad in ons werk. En ten slotte is veiligheid binnen Levvel uiteraard al langer een belangrijk thema. Sinds vorig jaar loopt er een groot project om dit voor Levvel opnieuw goed vorm te geven na de fusie in 2020. Maar de locatie op de Rijsstraatweg vraagt meer aandacht. Het gegeven signaal is dan ook een bekend probleem, en zoals jongeren en ouders terecht aangeven is er geen *quick fix*. Na dit signaal is gesproken met alle afdelingen, met de jongeren op die groepen, en wordt er hard aan gewerkt om het terrein veiliger te maken. Ook wordt gekeken naar meer structurele oplossingen op langere termijn.

Samen werken aan verandering

Q4
2024

We merken dat niet alle signalen die wij delen (op dezelfde manier) worden opgevolgd. Vaak volgt er na een (directieteam) overleg wel een eerste terugkoppeling, maar ontbreekt het aan een duidelijke structuur en regelmatige updates.

"Wie wordt eigenaar van een signaal? Wat is de status na een paar maanden? Welke ideeën worden uitgevoerd, en hoe blijven wij op de hoogte? Dat is niet altijd duidelijk."

- LCC
(Level Centrale Cliëntenvaad)

Hierdoor is het voor ons vaak onduidelijk wat er met onze inbreng gebeurt. Dit zou er toe kunnen leiden dat signalen blijven liggen of niet effectief worden opgepakt.

"Wij hebben in een eerder topsignaal het idee geopperd voor een 'waakhond': iemand die in de gaten houdt in hoeverre signalen worden opgepakt. Misschien dit idee uit de koelkast halen en als taak bij iemand neerleggen?"

- LCC

Wij pleiten er dit kwartaal voor om meer aandacht te besteden aan een vaste structuur voor terugkoppeling.

Een terugkoppeling direct na het overleg, zoals nu al gebeurt, is fijn. Daarnaast zou het helpen om regelmatig updates te krijgen, bijvoorbeeld na een paar maanden.

Dit zorgt niet alleen voor helderheid, maar ook voor vertrouwen en betrokkenheid.

Wij denken graag mee als een idee niet direct uitvoerbaar lijkt. Nu voelt het soms alsof een probleem binnen de organisatie blijft liggen, terwijl wij misschien kunnen helpen bij het vinden van een beter haalbare oplossing.

"We hoorden laatst dat het maken van filmpjes van hulpverleners moeilijk van de grond komt. Misschien moet het anders, daar hebben wij ook wel ideeën over."

- Jongerenraad Leivel

Wat kan wél? Welke concessies zijn mogelijk? Door ons hierbij te betrekken, kunnen we samen werken aan praktische en haalbare oplossingen.

Loslaten, zonder te laten vallen

Jammer genoeg hebben we regelmatig ervaringen zoals hiernaast. Vooral wanneer de hulp wordt afgesloten en we naar een andere plek gaan, binnen of buiten Levvel.

"Ik was tevreden over mijn behandeling, maar zodra dat klaar was voelde ik me in de steek gelaten. Ik kreeg geen contact met mijn hulpverlener, en de vervolgplek was nog niet rond."

- Jongere van Levvel

Ook als een behandeling goed heeft geholpen is het eng om te stoppen. Zeker als er geen stevig vervolg is, hebben wij grotere kans op een terugval. En bij de overgang naar volwassenheid blijft ook vaak veel onduidelijk: waar kunnen we terecht, waar hebben we recht op, en wie helpt ons verder?

"Dan hoor je ineens 'dat je wordt overgedragen'. Omdat zij een bepaalde deskundigheid niet heeft. Terwijl je haar alles hebt verteld. Ik voelde me echt aan mijn lot overgelaten."

- Jongere, Levvel jongerenraad

Wij pleiten ervoor om meer aandacht te besteden aan een goede afronding en overdracht. Laat ons niet te snel los.

Er vallen nog steeds teveel jongeren tussen wal en schip. Hoe kan er (meer) continuïteit in begeleiding en ondersteuning komen? Dit vraagt niet alleen om heldere afspraken, maar ook om een andere mindset: pas echt loslaten als het volgende goed geregeld is.

In het Kompas staat:

Je laat pas los als je collega het (pleeg)gezin heeft overgenomen en je een live overdracht hebt gehad. [...] Te allen tijde voorkom je dat een kind, jongere of (pleeg)gezin tussen wal en schip raakt.

Dit vinden wij natuurlijk geweldig! Maar het voelt nog als wensdenken. Wat is er voor nodig om dit te kunnen realiseren?

"Als behandeling stopt, ben je nog vertrouwd met je oude hulpverlener. En moet je wennen aan de nieuwe, die er vaak nog niet is. Mijn kind raakt gespannen en heeft vragen waar ik ook geen antwoord op heb. Dan voel ik me als ouder wankel, alsof we vallen zonder te weten wie ons opvangt. Een hulpverlener zou pas afscheid moeten nemen als de nieuwe vertrouwd en betrokken is. Dat zou echt schelen."

- Ouder, ouderraad

Onveilig voelen, maar toch moeten blijven

Q2
2025

Soms moeten we op een plek blijven waar we ons niet veilig voelen. Dat gebeurt nu bij een locatie van Levvel.

Er is daar bijvoorbeeld sprake van verbale en fysieke agressie. Dat zorgt voor onrust, stress en verdriet. Niet alleen bij ons kinderen en jongeren, maar ook bij onze ouders. We weten dat dit probleem al bekend is. Dat er wordt gezocht naar een oplossing. Maar die is er nog niet en dat baart ons zorgen.

"Omdat ik geen andere optie zag heb ik, huilend, mijn kind daar moeten achterlaten. Maar het ging tegen al mijn gevoel in."

- Moeder

"Ik ben best bang daar, maar dat durf ik niet tegen de begeleiding te zeggen."

- Jongere

We willen niet vingerwijzen. We zien dat er in individuele situaties echt actief naar oplossingen wordt gezocht. En die worden vaak gevonden. Dat waarderen we.

Maar het grotere probleem blijft bestaan. Het gevoel van onveiligheid is er nog steeds.

En soms durven we dat niet eens te zeggen.

We snappen dat dit een hele ingewikkeld situatie is. Dat hulpverleners soms ook denken: dit hoort erbij. Het is 'onderdeel van de problematiek'. En dat zij ook vastzitten aan allerlei regels en protocollen. Daar hebben we begrip voor.

Maar toch vragen we ons af:

zou jij jouw kind, broertje of zusje hier met een gerust hart achterlaten?

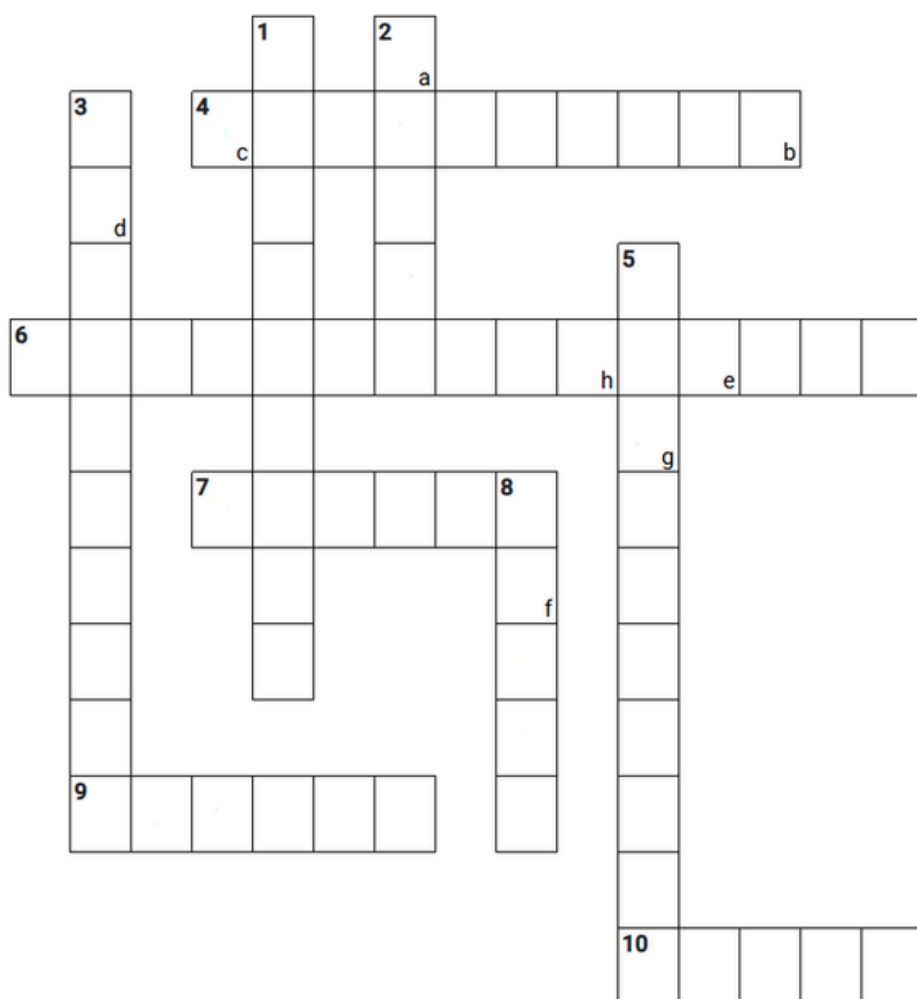
"We weten dat het niet altijd in jullie macht ligt. Maar wat zou je doen als het om jouw kind gaat?"

- Levvel Centrale Cliëntenraad

Kruiswoordpuzzel

In het magazine zijn veel verschillende onderwerpen aangehaald. Kan jij ze in de kruiswoordpuzzel hieronder invullen? Succes!

Verticaal

1 hier wisselen
(pleeg)ouders
ervaringen uit 2 wat
kan helpen bij herstel
3 sterk zijn bij
tegenslag 5 wat
ontstaat als je
ervaring deelt 8 door
Maud beschilderd

Horizontaal

4 kunstvorm met
beeld en geluid 6
kennis uit eigen leven
7 thema uit oudercafe
9 startpunt van
project getekend door
het leven 10
voortgang en
ontwikkeling

Oplossing

a	b	c	d	e
a	f	d	g	h

Puzzel je mee?

Maak een foto van jouw puzzel en stuur deze op naar mep@levvel.nl of deel je foto op sociale media en tag Levvel

levvel_jeugd

Kom je er niet uit, of wil je graag de oplossing van de puzzel? Dat kan! Stuur een mailtje naar mep@levvel.nl en dan zorgen wij dat de oplossing jouw kant op komt.

Doe je mee?

Bij Levvel telt jouw ervaring en jouw stem.
Of het nu gaat om wat beter kan, wat helpt of welke ideeën jij hebt voor de toekomst.

Sluit je aan bij een van de raden, een participatiegroep - of doe mee op een andere manier die bij jou past.

levvel.nl/mep

mep@levvel.nl

*Is dit straks
jouw stoel?*

Gelefen

Het magazine SAMEN is een jaarlijkse uitgave van Levvel. Dit magazine is er in digitale en papieren versie.

Initiatief, coördinatie, vormgeving en redactie:

Esther de Ruigh

Met dank aan:

de kinderen van de kinderraad, de jongeren van de jongerenraad, de ouders van de ouderraad en pleegouderraad, de jongeren en ouders van 't Hart, het EKT, en in het bijzonder Annette, Anouk, Dominique, Elske, Faas, Hans, Janet & Sanne en de Amsterdamse ExpEx, Jennifer, Jolien, Joshua en ouders Edward en Jessica, Lutherse Diaconie, Marc, Maud, Nikola, Raven (Univisium), Sanne (ExpEx Gouda), Stichting Kobranie, Sietske en Sieuwke.

Beeldmateriaal en illustraties:

eigen materiaal en rechteenvrije stockfoto's tenzij anders vermeld.

Drukwerk:

Drukwerkdeal.nl

Dit magazine wordt gratis verspreid voor kinderen, jongeren en (pleeg)ouders, medewerkers en relaties van Levvel.

Laat je horen!

Heb jij ideeën?
Wil je ook graag meepraten?
Ben je benieuwd naar de mogelijkheden
binnen Levvel?

levvel.nl/mep
mep@levvel.nl

LEVVEL
Voor jouw toekomst